

*Vlada Crne Gore
Kabinet Predsjednika*

Broj 01-1670

Podgorica, 24. februar 2017. godine

**GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC
Gospodin Milivoje KATNIĆ**

Poštovani gospodine Katniću,

Dostavljamo Vam, na upoznavanje, obraćanje pritvorenog lica Branke Milić, upućeno predsjedniku Vlade Crne Gore Dušku Markoviću, 23. februara 2017. godine.

S poštovanjem,

ŠEF KABINETA
Dragoljub Bulatović

23.02.2017.

01 1670

Vlada Crne Gore
MINISTARSTVO PRAVDE
ZAVOD ZA IZVRŠENJE KRIVIČNIH SANKCIJA

Z-KD-br.113/17

Podgorica, 22. februar 2017. godina

VLADA CRNE GORE
Gospodin Duško Marković, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U prilogu akta na upoznavanje dostavljamo Vam pismeno obraćanje Branke Milić koja se nalazi u pritvoru u Istražnom zatvoru Podgorica.

Srdačno,

DIREKTOR
Miljan Perović

Поштовани господине Марковићу,

Четири месеца Миливоје Катнић, као доносиоц Наредбе о обавези чувања талне података и чињеница у ствари где сам окупљена, брутално урши ову Наредбу и претпоставку невиности окупљених лица.

Зато инсистирам да објавите овај мој одговор Главном специјалном тужиоцу, у супротном то ће бити дискриминација. Мој одговор односи се на текст насловљен „Добје ми да се опасан „Нобелом“ од 26.02.“
С поштовањем и уважавањем, Бранка Милић

Америчка Декларација независности, донета у Филаделфији 04. јула 1776. г., 3500 година после смрти мудрог краља Хамурабија, позива се на Универзалне и вечне принципе правде, који су, баш као и код Хамурабија и његовог Законика, божанског порекла. И Хамураби и представници тринаест британских колонија у Северној Америци, слично су занишљали стварност, сматрајући је могућом и праведном искључиво у колико њома владају вечни, универзални и непромењиви принципи правде који кажу:

„Иадазимо да су ове истине очигледне - да су сви људи створени једнаки, да их је Творац обдарио извесним неотуђивим правима међу којима су право на живот, слободу и тежњу ка срећи.“

Декрети правде утемељени на принципима донетим још око 1776. ^(п.н.е.) двe је владар овлаштен од врховних божанстава:

„Да прибави важност праву у земљи, да истреби покварене и зле, да спречи моћне да угњетавају слабе“

Омогућили су праведан закон и добру управу, вероватно највећем царству на свету, са више од милион повољника а које се простирало на већем делу Месопотамије, укључујући пределе данашње Сирије, Ирана и већег дела Ирака

Те декрете правде, оличене кроз пресуде:

„Ако неко другогне уништи око, да се уништи његово око“

„Ако неко другогне сломи кост, да му се сломи кост“ . . . .

Иадазимо и у нашим поратним и обичајним нормама установљеним као: „Око за око, зуб за зуб.“

Ко год мисли, као што мисли Миливоје Катнић и његови ментори, да овакви принципи и премисе немају објективну вредност и да нису утемељени у нашој објективној стварности, грдно се vara.

Ни једна људска записна, па тако и ова Катничева да сам ја кривиналац и терориста, ни једна његова идеја и теорија о „државном удару изборног дана у Ц. Гори“, нису коначни и неподложни провери. Оно што Катнић Миливоје и Чаџеновић Саша мисле да знају и могу, успоставиће се као њихово субјективно мишљење које нема везе са објективном стварношћу. Показате се да су се јавнотужилачком функцијом окористити халсећи и затварајући апсолутно невинне особе, и да њихова потреба да таква недепа чиње јесте последица дубоко укоревљених њихових карактерних особина. Заборављају ови црногорски тужиоци да комплетна правна наука, упркос свим њиховим подметнутим траговима „кривичних дела“, свим њиховим прикривеним сарадницима и изнуђеним споразумима о признању кривице, етзистира на латинској изреци „Игнорамус“ - „ми не знамо“, док се не докаже. Неће моћи вечно да истину држе под кључем у саници у служу надалући се, ваљда, да мртва уста неће моћи да проговоре.

Чињеница да затвори и концентрациони логори функционишу тако што хиљаде људи хапшавају своје животе на једном простору, иако се међусобно не познају, по Катничевом теорији би била дозвољена за основану сумњу да су сви затвореници и логораша - убице, зликовци и калпи - као припадници једне исте „сарадничке мреже.“ Међутим, веће бити да је тако. Треба прихватити могућност да ће се и оно што Катнић пласира у јавност повређујући закон и правила поступка, моја права и начело судске независности, испоставити неистинитим и погрешним када се и другој страни омогући да изнесе доказе и чињенице у име ПРАВДЕ и ИСТИНЕ. Већ написана оптужница и донета пресуда овде нема никакву важност. Битна је ИСТИНА а она је само једна.

Текст потписује Бранка Милић

окупљена у афери „државни удар“

2014. 02. 26. 10:00